

Świadectwo prawdy

(NHC IX,3, p. 29,6-76)

(tłumaczenie: Wincenty Myszor, *Studia Theologica Varsaviensia* 25,1 (1987) s. 202-233)

(29,6) Otóż pragnę mówić do tych, którzy potrafią słyszeć nie uszami ciała, lecz uszami serca. Wielu bowiem poszukiwało (10) prawdy i nie mogło jej znaleźć, ponieważ zapanował nad nimi stary kwas faryzeuszów i uczonych w piśmie (15) prawa. Kwasm tym jest błędna żądza aniołów, demonów i gwiazd. Faryzeusze zaś i uczeni w piśmie to ci, (20) których zaliczono do archontów mających władzę nad [nimi]. Nikt bowiem, kto jest pod prawem nie będzie w stanie podnieść oczu ku prawdzie, bo nie będzie (25) można służyć dwóm panom. Zmaza prawa zaś jest jawna, choć (30,1) nieskazitelność zalicza się do światłości. Prawo więc nakazuje wziąć sobie męża, wziąć sobie żonę i rozmnażać się jak (5) piasek morski. Namietność, przez to właśnie słodka, zatrzymuje dusze zrodzonych na tym miejscu; tak dopuszczających się nieczystości, jak i zanieczyszczonych, (10) aby prawo mogło być przez nich wypełnione i (tym samym) objawiają to, że wspomagają świat a odwracają się od światłości. (15) Tacy nie mogą wyminąć archonta ciemności, aż zwrócą ostatni grosz. Ale Syn człowieczy wyszedł z niezniszczalności (20) pozostając obcym wobec zmazy. Zstąpił na świat, na Jordan, na rzekę, a Jordan natychmiast zawrócił. Jan zaś stał się świadkiem (25) zstąpienia Jezusa. To on bowiem sam był tym, który zobaczył moc zstępującą na rzekę Jordan. On bowiem poznał, że skończyło się panowanie (30) cielesnego rodzenia. Rzeka Jordan jest przecież tą mocą ciała, to znaczy doznawania (31,1) rozkoszy. Woda Jordanu, to ona jest ową żądzą seksualnego pożycia. Jan zaś jest owym archontem (5) łona. To objawił nam właśnie Syn człowieczy, że godzi się nam przyjąć Słowo prawdy, jeśli ktoś ma go przyjąć (10) doskonale. jeśli jednak ktoś trwa w niewiedzy, to trudno

mu` wyzbyć się czynów ciemności,` które popełniał. Ci jednak co` rozpoznali niezniszczalność (15) walczyli przeciw namiętnościom` [...] ` [...] Powiedziałem` [wam} : nie budujcie ani` nie gromadźcie sobie miejsca (20) które złoczyńcy przekopują,` ale przynosćcie owoc z góry` dla Ojca. Głupcy myślą` w swym sercu, że` jeśli składają wyznanie:”my (25) jesteśmy chrześcijanami”, to są nimi`, w słowie raczej, a nie w mocy` i oddają niewiedzy` siebie samych, to jest śmierci` człowieka. Nie wiedzą bowiem (30) dokąd idą, (32,1) ani nie wiedzą, kim` jest Chrystus. Sądzą, że` będą żyli, prześladowani są przez (5) władze i moce, a wpadają` w takie ręce z powodu` niewiedzy, która jest` w nich. Gdyby tylko słowa` świadectwa zapewniały zbawienie (10) cały świat czekałby` na to wydarzenie` i mógłby być zbawiony.` Ale w ślepotę tego rodzaju` wciągnęli siebie samych` [...15-17...]' nie wiedzą, że sami` siebie gubią. Gdyby Ojciec (20) chciał ofiary` z ludzi, okazałby się` próżnym co do chwały. Syn` człowieczy jednak przybrał` ich pierwociny, zstąpił aż (25) do otchłani i dokonał wielu dzieł mocy.` Wzbudził umarłych` z niej i zazdrością zapalali` wobec niego władcy świata (33,1) ciemności, ponieważ nie mogli` znaleźć w nim grzechu. Przeciwnie,` inne ich dzieła zburzył` wśród ludzi; takie oto, że (5) chromych, ślepych,` paralityków, niemych, nawiedzonych` przez demony, obdarzył` uzdrowieniem i kroczył` po wodach morskich. (10) Dlatego też wyniszczył` swe ciało przez [...]` gdy [...] i stał się` [...jego] śmierć [...]` [...15-18...]' każdy [...] (20) ilu ich było [przywódcy]' ślepych byli [na wzór uczniów}.` Wstąpili [do łodzi i po trzydziestu]' stadiach [zobaczyli Jezusa kroczącego]' po jeziorze. [Ci] (25) są świadkami [na próżno]' składając świadectwo [tylko wobec siebie]' samych; co więcej, są` chorzy i nie są w stanie podnieść [siebie] (34,1) samych. Gdy zaś doszła się w cierpieniu, taka` myśl oto pozostaje o tym` wśród nich: „jeśli (5) wydaliśmy siebie na śmierć` dla Imienia, będziemy zbawieni”. To` się nie stanie w ten sposób, przeciwnie, przez gwiazdę wśród nich` błędząca mówią: (10) „Dokonali swego biegu` na próżno i [...]` [...] mówiąc, że [...] ` [...] ale to właśnie [...]` [...] wydano [ich] (15) [samy] [...] ` [...16-19...] (20) [...] On nie ` [... jego moc] zaś i` [...] oraz jego` [...] Podobne są więc` [...] nich. Nie posiadli (25) [jednak] Logosu, który` [ożywia. A] są tacy, co mówią: ` „W dniu ostatecznym` powstaniemy na pewno (35,1) w zmartwychwstaniu”. Nie` wiedzą jednak, gdy to mówią` że ów ostatni dzień` to dzień, gdy

Chrystus (5) [...] ziemi, która [...] A gdy czas się dokonał, zniszczył jego archonta [ciemności...] dusza [...10-19...] (20)[... On] stanął [...] Pytali, [kim jest ten] którego związali [i w jaki sposób] można się samemu [uwolnić ?] (25) I gdy poznali samych siebie, [kim są] albo raczej, gdzie są [teraz] i jakie jest to miejsce (36,1) na którym będą odpoczywać od swej niewiedzy [osiągnawszy] (stan) gnozy. Tych właśnie poprowadzi Chrystus na (5) wysokości; gdy odłożyli swą niewiedzę i przystąpili ku gnozcie. Ci, którzy mają gnozę [...] [...10-20...] [...] wieki [...] zmartwychwstanie [...] poznał Syna człowieczego, tego który (25) [mu się sam] objawił, który jest dokonałym życiem, [aby człowiek] sam siebie poznał przez Pełnię. [Nie] wyczekuj więc na (30) cielesne zmartwychwstanie, (37,1) które jest zniszczeniem, [do którego] rozbierają się ci, [którzy] błądzą [oczekując] na swe [zmartwychwstanie] (5) na próżno; nie [znają] bowiem mocy [Boga], ani nie pojmują [tłumaczenia] Pism [na temat ich] chwiejności. Misterium (10) o którym mówił [Syn] człowieczy [...] aby [...] zniszczyć [...] [...14-15...] człowiek, [który ...księgę] którą napisano [...] gdyż oni mają [...] [...] (20) Błogosławieni [ci, którzy mają ...] w sobie i ci, którzy stają się wobec [Boga] jarzmem łagodnym. [C jednak, którzy nie] mają [Logosu, który] (25) ożywia, w ich [sercu, będą umierać] a w (ich) myśli zostali objawieni [Synowi] człowieczemu według [rodzaju ich] postępowania i ich [błędu] (38,1) [...] tego rodzaju. Oni [...] który oddziela [...] [...] i nie] rozumieją [...] że przychodzi] od niego (5) [Syn] człowieczy. Gdy podejda aż do [...] ofiarę, gdy umierają [w człowieczeństwie] i gdy [wydają] siebie samych (10) [...] oni to [...] oraz [...] śmierć [...] [...] będzie [...] [...14-16...] [...] liczni są [...] każdy [...] rozwiązuje (20)[...] pożyteczny [...] ich umysł ci, którzy przyjęli go dla siebie w słuszności i [mocy] i gnozcie wszelkiej. (25) To ci, których on wyniesie [na wysokości] do [życia] wiecznego. Ale ci, co przyjmują go w niewiedzy, dla przyjemności (39,1) nieczystych, które panują nad nimi ci mówili zwykle: „ Bóg stworzył członki dla naszego użytku, abyśmy się rozmnażali (5) w nieczystości, abyśmy mogli zadowolić siebie samych”. I czynią Boga uczestnikiem razem z nimi w rzeczach tego rodzaju i (10) ani nie umacniają [się na] ziemi [ani nie udają się] do nieba, lecz [...] miejsce będzie [...] cztery [narożniki ziemi] [...15-17...] nieugaszony [...] którzy są tutaj [...] [...20-21...] Logos [...] na [rzekę Jordan.] Gdy przyszedł do Jana (25) w chwili,

gdy ten chrzciał,` Duch święty zstąpił` na niego na wzór` gołębic
 [...]` przyjął dla nas, zrodził się (30) z dziewicy i` przyjął ciało, on [...] (40,1) [...] przyjął ich moce. Tym bardziej` my sami zrodzeni zostaliśmy` w stanie dziewiczym.` A poczęci w Logosie (5)[bardziej] zostaliśmy jeszcze raz zrodzeni` w Logosie - Umocnijmy się więc` sami w dziewiczym [...]` [...] w męskim. Przebywają` [...] dziewicze` (10) [...] przez` [...] w nauce` [...] Logos bowiem` [...] i Duch` [...14-17...]' [...] jest Ojcem` [...] dla człowieka (20) [...] [na wzór Izajasza], który został rozcięty` [piłą i stał się] podwójny` [W ten sposób dzieli] nas` [i Syn] człowieczy przez (25) [Logos] krzyża, dzieląc` [dzień] od nocy i` [światłość] od ciemności, a` [zniszczalność] od niezniszczalności` oddzielając męskie od żeńskich. (30) [Izajasz] zaś jest typem (41,1) ciała, piła zaś` Logosem Syna` człowieczego, który oddziela nas` od błędu aniołów. Nikt (5) nie zna Boga prawdy` jak tylko sam człowiek, ten` , który zostawił za sobą wszystkie` sprawy świata, gdy wyrzekł` się całego tego miejsca, gdy (10) uchwycił się frędzli jego płaszczu,` stanął w mocy,` a ową żądzę poniżył w sobie` całkowicie. Uczynił [siebie męskim]` i zwrócił się do siebie [samego] (15) i gdy zastanowi się nad sobą [w]` [Logosie], w istnieniu [...]` Umysłu i [...] ze` swej duszy` tutaj [...] (20) i uczynił` [...] w jaki sposób [...]` ciało, które [...] (25) z niej, oraz ile` ma w sobie mocy,` oraz kim jest ten, który go związał ?` albo kim jest ten, który go uwolnił ?` czym jest światłość albo czym jest ciemność ? (30) kim jest ten, który stworzył [ziemię] ?` a kim jest Bóg ? Kim są (42,1) aniołowie ? Czym jest dusza ?` a czym jest duch ? Albo, skąd głos` pochodzi ? I kim jest ten, kto mówi a` kim jest ten, co słyszy ? Kim jest ten, który zadaje (5) cierpienie, a kim ten, który cierpi ? I kim` jest ten, który zrodził ciało zniszczenia ?` I czym jest oikonomia ?` I dlaczego jedni` są sparaliżowani a inni (2) są ślepi, a jeszcze inni` [...] a inni zaś` [...], jedni` bogaci, a inni` zaś biedni ? Dlaczego (15) jedni są słabi` a inni są bandytami ?` [...] ani` [...]` [...] całkowicie [...] (20) [...] rzeczy [...]` [...] ich i gdy on [...]` [...] usuwając się` [...] zwalczając` zamysły archontów (25) i mocy oraz demonów.` Nie dał im miejsca` aby mogły w nim spocząć,` przeciwnie, zwalczał ich namiętności` [...] potępił (43,1) ich błąd oczyścił swą` duszę od wykroczeń,` które popełnił obcą ręką,` powstał, zwracając się ku (5) sobie samemu, ponieważ istnieje` w każdym, ponieważ ma śmierć i życie` w sobie. On jest tym,` który zaistniał w pośrodku obydwu. (10) Gdy przyjął zaś

moc, zwrócił się ku części prawej i doszedł do prawdy, pozostawiając za sobą wszystkie sprawy lewej (strony), wypełniając się mądrością, (15) radą, rozumieniem, i pouczeniami oraz mocą wieczną. Oswobodził się ze swych więzów. Tych, którzy ukształtowali całe to miejsce (20) potępił. Ci jednak nie zdołali znaleźć [...] ukrytego w jego wnętrzu. I rozpoczął od siebie samego, rozpoczął (25) rozmawiać ze swym umysłem, który jest Ojcem prawdy, na temat niezrodzonych eonów i na temat dziewicy, tej, która zrodziła światłość, zastanawiając się (3) na temat mocy, która rozciąga się nad całym tym miejscem, (44,1) i która nad nim panuje. A jest pouczeniem swego umysłu, tego, który jest męski. Rozpoczął milczeć w sobie samym (5) aż do dnia, gdy stanie się godnym, aby przyjęto go w górze, odrzucając od siebie wielomówstwo i pouczenia sporne, trwając tylko (10) na całym tym miejscu, znosząc je, wytrzymywał we wszystkim, co złe. Jest bowiem cierpliwy wobec każdego, upodabnia się (15) do każdego, a jednak oddziela się od nich. A to, co życzy sobie ktoś, przynosi mu, aby móc stać się doskonałym i świętym. Gdy zaś (20) [...] stanął [się...] pochwycił go i związał go ponad [...] i wypełnił się mądrością, złożył świadectwo prawdzie [...] która jest mocą, odszedł (25) do niezniszczalności, do miejsca, skąd wyszedł, zostawiając za sobą świat, który ma w sobie podobieństwo nocy i tych, którzy toczą (się jak) (30) [gwiazdy na] nim. Takie jest (45,1) świadectwo prawdy. Gdy człowiek pozna siebie samego i Boga, który jest ponad prawdą, to będzie zbawiony i zostanie (5) uwieczniony niewiedzącym wieńcem. Jan został zrodzony w Słowie z kobiety, to jest Elżbiety, i Chrystus został zrodzony (10) w Słowie z dziewicy, to jest Maryi. Poczęcie to jest misterium. Jan został zrodzony przez łono wyczerpane i stare, Chrystus (15) zaś przeszedł przez łono dziewicy. Gdy poczęła, porodziła zbawiciela, stała się na powrót dziewicą. Dlaczego błądzą (20) i nie pytacie o misteria, o to, co się stało prawozorem z naszego powodu? Napisano o tym w prawie: Gdy Bóg nakazał Adamowi: „z każdego drzewa będziesz jadł (25), lecz z drzewa, które jest w środku raju, nie jedz gdyż w dniu, w którym będziesz jadł (30) z niego, śmiercią umrzesz”. Wąż był jednak mędrszy (46,1) od wszystkich zwierząt w raju i nakłonił Ewę mówiąc: „w dniu, w którym zjecie (5) z tego drzewa, które jest w środku raju, otworzą się oczy waszego serca”. Ewa posłuchała i wyciągnęła swą rękę, (10)

wzięła z drzewa i zjadła i dała swemu mężowi, który był z nią. I natychmiast poznali, że byli nadzy. I wzięli liście figowe (15) i zrobili sobie przepaski. Bóg zaś przechodził w porze wieczornej przechadzając się w pośrodku raju. Gdy więc Adam zobaczył go, ukrył się (20) i rzekł: „Adamie, gdzie jesteś?” On zaś odpowiedział mówiąc: „Wszedłem pod drzewo figowe” I wówczas właśnie poznał Bóg, że zjadł (25) z tego drzewa z którego zakazał: „nie jedz z niego”. I rzekł do niego: „Kto (47,1) cię pouczył?” Odrzekł Adam: „Kobieta, którą mi dałeś”, a kobieta rzekła: „To wąż mnie pouczył”. (5) I przeklął węża i nazwał go diabłem. I rzekł: „Oto Adam stał się jak jeden z nas, tak, że zna zło i dobro”. (10) Rzekł więc: „Wypędźmy go zatem z raju, aby nie zerwał z drzewa życia i zjadł i żył na wieki”. Cóż to za rodzaj (15) Boga? Najpierw przecież zazdrościł Adamowi, że ten zjadł z drzewa gnozy i po drugie, rzekł: „Adamie, gdzie jesteś” (20) Bóg nie ma odpowiedniej wiedzy uprzedniej, to jest, nie zna tego najpierw? A następnie mówi: „Wyrzucimy go (25) z tego miejsca, aby nie jadł z drzewa życia i nie żył na wieki”. Z pewnością, ośmieszył siebie samego, jako złośliwego (3) i zazdrosnego. A (48,1) więc jakież to Bóg? Jakąż to wielką ślepotą tych, którzy tak mówią, a nie poznali go. Rzekł także: „Ja jestem (5) Bogiem zazdrosnym, przeniosę grzechy ojców na dzieci aż do trzeciego, czwartego pokolenia”. I powiedział: „Zatwardzę ich serca a umysł (10) ich zaślepię, aby nie rozumieli ani nie pojęli, co im powiedziano”. A powiedziano tym, którzy w niego wierzą (15) i jemu służą! A na pewnym miejscu pisze Mojżesz: „Uczyłem diabłem węża, dla tych, którzy go mają w swym rodzie”. W księdze, którą (20) nazywa się „Wyjścia” napisano w ten sposób: „Walczył z magami, gdy miesce wypełniło się węzami według ich złości i laska, którą miał w ręce (25) Mojżesz, stała się wężem. I pochłonał węże magów”. I znów napisano: „Uczył węża miedzianego i powiesił go na palu (49) [...] który [...] i [...] gdyż ten, kto poprzył na [niego, na węża] miedzianego, nikt (5) [nie będzie zgubiony] i kto [uwierzy w] węża miedzianego [będzie uratowany.] Bo to jest Chrystus. [Ci, którzy] uwierzyli w niego [otrzymali życie], ci zaś, którzy ni (10) [uwierzyli, umrą.] Cóż to więc jest [za wiara?] Nie służą [...12-27...] a wy [...] my [...] (50,1) [i nie] pojmujecie [Chrystusa duchowo] gdy mówicie: „wierzymy w Chrystusa”. W taki bowiem sposób pisał Mojżesz (5) w każdej księdze. Księga

Rodzaju Adama [napisana dla tych]` którzy wywodzą się z rodu [prawa],` którzy postępują za prawem [i]` są mu posłuszni [oraz...] (10) [...]` razem z tym [...]` [...12- 54,28...(?)] (55,1) [...] Ogdoada, to jest` ósemka, miejsce w którym` otrzymamy zbawienie”.` [ci jednak] nie znają czym (5) jest zbawienie, ale pójdą` [ku nieszczęściu] i na` [...] w śmierci,` w wodach, czym jest chrzest` [śmierci] przez nich zachowywany` [...10-15...].` [...] idą ku śmierci` [...] a tą jest` [woda...].` [...19-28...(?)] (56,1) Dopełnił bieg Walentyna.` On to właśnie` mówił o ogdoadzie. Jego` uczniowie jednak są podobni do (5) uczniów Walentyna.` Ci sami zaś [...]` opuścili dobro, lecz` odznaczyli się czcią` bożków [...]` [...10-16..].` mówił wiele słów`, napisał wiele ksiąg [...]` słowa [...]` [...20-28...] (57,1) [...] objawiają się` w zamieszaniu, które w nich jest,` w kłamstwie świata.` Idą zwykle na to miejsce (5) ze swą niewiedzę` daremną. Izydor` [więc, jego syn] był podobny` [do Bazylidesa]. On to` [sam...] wiele i on` (10)[...] nie [uczynił...].` [...] inni uczniowie [...]` [...] ślepi [co do ...].` [...] lecz dał im` (15) [...] rozkosze` [...16-28...] (58,1) [Nie] zgadzają się` między sobą. Szymonianie` bowiem biorą żony` rodzą dzieci [...] (5) powstrzymują się zaś` od ich natury [...]` wobec namiętności [...]` krople [nasienia...].` namaszczając je [...] (10) [...]` my zaś [...zgadzamy się].` z nimi nawzajem [...]` jemu [...]` oni [...]` [...15-28...] (59,1) [...] sądu` [...] tym z powodu [...]ich` [...] heretyków` (5) [...] schizma, ci` [...] z męskimi` [...] ludzie ci` [...] staną się` [kosmokratorami] ciemności` (10) [...]` [...] świata` [...] archonta` (15)[...] moc [...]` [...] osądzić ich` [...]` [...] słowo` [...20-28...] (60,1) mówią, gdy [...]` staje się będąc [...]` w ogniu [...nieugaszonym].` zostają ukarani, ci zaś (5) którzy są [z rodu]` Syna człowieczego otrzymali` objawienie o [...we].` wszystkich sprawach [...]` [...9-10...].` Jest rzeczą trudną, aby [...]` [...] aby znaleźć kogoś [...]` i dwaj [...]` [...14-15...].` zbawiciel powiedział swoim` uczniom, że [...]` [...19-28...] (61,1) [...] i ma on` [...] mądrość i` [radę i] pouczenie i` [rozumienie] i gnozę (5) [razem z mocą] i prawdę` [I ma on] pewne [...]` [...] z góry na` [...ogdoady,] miejsca, którego` [wyszedł] Syn` (10) [...]na[...]` [...] moc[...]` [...] strzec [go...].` [...] byli smutni [...]` [...15-28...] (62,1) on zna [...]` pojmuje [...]` i wobec pełni [...]` będąc godnym jego [...] (5) prawdziwie [...]` obcy wobec [...]` lekarz razem ze [...]` złym wobec [...]` [...9-10...].` [...] przyjął chrzest` i ci, którzy[...]` [...13-28...] [...p.63-64...] (65,1) [...] we śnie` [...] srebro` [...] lecz jest bogaty` [...] w mocy (5) [...]` [...] ale sześćdziesiąty` [...] w

taki to sposób, że` [...] świat` [...]zaś oni (10) [...] złoto` [...11-27...)]`[...] naszego[...]' [...] oni myślą, że(30) [...]']`[...] uwolniłemu się od` (66,1) ciała [...]` [...] zaś[...]'` nie zwracał się do [...]` [...] Jezus [...] (5) lecz [...]` Syn [...]` który [...] [z ...który jest] (10) wzorem [...]` światłość [...12-27...]'` znajdować z [...]` zmaza, która [...] (30) [...]` nie wypowiedzieli przekleństwa [...] (67,1) wobec nich ani w ogóle nic, ani` rozkosze ani żądze` [nie mogą] ich zatrzymać. Trzeba` bowiem, aby tak pozostali jako niesplamieni,(5) żeby mogli się okazać,` objawić się wobec [każdego], że` wywodzą się [z rodu] Syna` człowieczego. Z [ich] powodu Zbawiciel` złożył świadectwo. Wywodzący się jednak (10) z nasienia [Adama] objawiają się` w swych czynach, które są w ich dziele.` Nie zostali uwolnieni od namiętności` złych, [które...] myśliwi [...]` [...] lecz owi [...] (15) [...] psa[...]'`[...] aniołów[...]'` [...] bowiem [...psa (?)], którego stworzyli dla` [...] pójdą [...] z ich [...]` [...19-27...]'` [...] ruchu wobec` [...] w dniu, w którym urodzą się` (3) [dzieci,} nie tylko to, ale oni` współżyją, gdy są karmione piersią. (68,1) (68,1) Inni zaś w śmierci [...]` Zostają pochwyceni, ciągnie` ich na wszystkie strony, cieszą się` z niesprawiedliwej mamony` (5) pożyczają pieniądze na procent, trwonią czas` nic nie robią. Kto jednak jest ojcem` mamony, ten jest także` ojcem pożycia seksualnego. Kto zaś` ma w sobie moc, aby tego się wyrzec,(10) objawia, że jego pochodzenie jest` z rodu Syna człowieczego, ma` w sobie moc, aby je potępić` [...]on]` zatrzymuje się bowiem [...](15) częściowo w [...]` [...] w złości i czyni [stronę]` zewnętrzną tak, jak stronę [wewnętrzną], podobny` do anioła, gdy [...]`[...] (20)[...]moc[...]'` [...]mówią to, zaś każdy` [...22-26...]'` i gdy usunął się [...] stał się` milczący, zaprzestał wielomówstwa` i kłótni. (69,1) Ten bowiem, kto znalazł [ożywiający Logos]` i kto poznał [Ojca prawdy]` odpoczął, zaprzestał poszukiwań,` gdyż znalazł, a gdy znalazł, zamilkł.` (5) Drobne tylko (sprawy) zwykle omawia dla tych, którzy` [myślą] w swym sercu duchowym o` [...]. Są tacy, co dochodzą do` wiary, przyjmują chrzest,` jakby miał on dla nich być nadzieją (10) zbawienia, a nazywają go [pieczęcią]. Nie wiedzą` jednak, że ojcowie świata` objawiają się w [nim], [przeciwnie]` on sam (tylko) wie, że zostaje (15) opieczętowany. Syn człowieczy bowiem` nie ochrzcił nikogo wśród swych` uczniów [...]` gdyby zostali pociągnięci` do życia ci, którzy zostali ochrzczeni,` to wówczas świat zaistniałby (20) na próżno, a ojcowie` chrztu zostaliby splamieni.` ale inny jest chrzest` prawdy, przez samo wyrzeczenie

wobec świata` taki (trzeba) znaleźć. [Ale ci tylko] (20) wyznają językiem, że się go` wyrzekają (a) kłamią` i znajdują się na drodze do [miejsca]` przerażenia. Co więcej, są w pogardzie` w nim, według tego, co im przekazano (30) gdyż zostali potępieni` przyjmując coś takiego. Stają się` źli przez swój czyn. Są niektórzy` wśród nich, co upadają (70,1) przez [cześć] bożkom. Są też` inni, którzy posiadają` demony, które zamieszkują z nimi [wzorem]` króla Dawida, tego, który (5) zbudował podwaliny Jerozolimy, i jego` syna Salomona, tego, którego zrodził` w cudzołóstwie. On to właśnie` zbudował Jerozolimę z pomocą demonów` ponieważ posłużył się (ich) mocą. Gdy (10) zaś ukończył budowę zamknął demony` w świątyni. [Złożył je] w siedmiu` [stągwiach]. Pozostawały one długi` czas w tych stągwiach, opuszczonych.` Gdy Rzymianie wyruszyli (15) przeciw Jerozolimie, odkryli` stągwie i natychmiast` owe demony uciekły` ze stągwi, jakby uwolnione` z więzienia, a (20) stągwie pozostały czyste.` I od tych dni` [zamieszkują] razem z ludźmi, ` z tymi, co tkwią w niewiedzy i` trwają na ziemi. Kim jest więc (25) Dawid ? albo, kim jest Salomon ?` albo, czym jest budowla ? albo, czym` jest mur otaczający Jerozolimę? albo, kim` jest demon ? a czym są` stągwie ? albo, kim są (30) Rzymianie ? Ale te misteria` [...71,1-11...]' zwycięży [go ...Syn]' człowieczy [...] (15) niesplamiony [...]' i on [...]' gdy on [...] (20) wielka jest bowiem [...]' [...]' wobec natury [...]' która [...]' czynić to, co [...] (25) pełnią w [...]' Błogosławieni ci, którzy [...] na wzór` salamandry, co wchodzi` do pieca ognistego, im bardziej on płonie` tym bardziej wpełza do pieca` (...72,1-15...)' [...] granice` [...] będą widzieć` [...] oraz siłę` [...] ofiara. A ofiara jest (20) wielka [...] czegoś co,` [...21-24...]' (25) i Syn człowieczy [...]' a objawił się przez [...73,1...]' źródło nieśmieretności, tryskające` [...] jest czysty` [...] jest wolny` Nie zazdrości, oddziela się (5) od każdego, od każdej pychy i` zazdrości, chociaż ich moc jest wielka [...]' jako uczniowie [...]' postać prawa [...]' ci zaś [...] (10) tylko [...]' [...11-13...]' Postawiono go nad [...] (15) [...] nauka [...]' [...]' [...] jego nauki` gdy mówili: „jeśli nawet anioł` zstąpi z nieba i będzie [głosił] (20) wam przeciw temu, co my głosimy` wam, niech będzie` przeklęty”. Nie pozwalają tym [...]' duszy, która [...]' [...]wolność [...] (25) ponieważ są jak niemowlęta.` Nie jest możliwe dla nich przestrzegać` prawa, które działa` przez nich w herezjach.` To nie oni zresztą, ale (30) moce Sabaotha, (74,1) przez które [...]' [...] nauki. ` Byli zazdrośni wobec [...]' prawo w Chrystusie. Ci, którzy

będą [...] (5) moc [...] przekraczają cielesne [...] oni [...] wobec Dwunastu` osądzić [...] ich` mówiąc [...] źródła` nieśmiertelności [...] [...10-16...]' [...]dobro, które` [...] całe miejsce` [...] na nieprzyjaciół. (30) Ochrzcił go i` [...] stał się Bogiem, uciekł` [w górę] i nie mogli go pochwyć [...] nieprzyjaciół` ...] nie jest możliwe (25) aby doprowadzić go jeszcze raz.` Każdy [...] pochwycony został` w niewiedzy wobec` tego, co nauczają na rogach (ulic)` o (rzeczach) rzeźbionych i misternych (30) pod względem sztuki. Nie będą mogli [...p.71 i 76 ...].